sportul Magazin

CLUBUL „ILIE NĂSTASE“

Știm de mult că tenismanul nostru nr. 1 n-are admiratori numai la București, sau pe întinsul României, ci și în întreaga lume. Dovada ne este dată aproape zilnic, cînd în importantul stoc de scrisori ce ne parvin la redacție cu mențiunea „pentru Ilie Năstase“ încep să apară tot mai multe ștampile purtînd numele unor localități de dincolo de hotarele țării. Scrisori din Anglia, Franța, Suedia, Italia, Polonia, Uniunea Sovietică — toate conținînd rînduri de omagiu pentru asul rachetei.

Cu acestea ne-am obișnuit de mult. Ce nu știam însă este că admirația pentru extraordinarul „Nasty“ ia și forme organizate. Iată, o scrisoare ce ne-a parvenit recent din Londra ne informează că în capitala britanică a luat ființă un **Club al admiratorilor lui Ilie Năstase!** Club în toată regula, cu președinte, secretar, responsabili și — bineînțeles — o mulțime de membri. Nu lipsește nici hîrtia cu „en-tête“ așa cum se vede din facsimilul alăturat.

Dar să dăm cuvîntul rîndurilor scrisorii, care sună cam așa:

„Vă scriu din partea Clubului admiratorilor lui Ilie Năstase din Marea Britanie, care a fost format fiindcă atît de mulți oameni ar dori să știe mai mult despre Ilie și meciurile pe care le susține. Din nefericire, Ilie joacă foarte puțin în Anglia (n.n. așa am putea s-o spunem mai bine noi!) **iar presa și televiziunea noastră nu se ocupă de toate turneele internaționale și meciurile de Cupa Davis** (n.n. idem). **V-am fi, de aceea, foarte recunoscători dacă ați putea să ne trimiteți cîteva informații, rezultate și fotografii ale lui Ilie, pentru atît de numeroșii săi admiratori din Anglia. Știm că el este foarte iubit în țara sa și de aceea vă cerem sprijinul. Ziarele noastre n-au scris prea mult despre recentele voastre succese din Cupa Davis, dar noi am vrea să felicităm întreaga voastră echipă. Am fi bucuroși să primim și adresele oricărui club sau persoane din România, care se interesează de evoluția lui Ilie Năstase și ar dori să ne scrie. Vă mulțumim dinainte“** etc.

Semnează: **Linda Warren**, secretară responsabilă cu relațiile publice. Adresa — **53 Oakwood Avenue, Purley, Surrey, Anglia.**

O mențiune specială: președinte este **Linda Gianotti.** Deci, tot o... fată!

Interesant, nu?

THE ILIE NĂSTASE FAN CLUB

PRESIDENT
Linda Giannotti
PUBLIC RELATIONS
Linda Warren
NORTHERN SECRETARY
Pat Foreman
SOUTHERN SECRETARY
Brenda Barber

VICTORIA BICICLETEI

Recomandată de cardiologi ca remediu contra infarctului, recunoscută drept vehiculul ideal de către campaniile contra poluării aerului, bicicleta a trecut la ofensivă atacînd automobilul, în însăși imperiul lui — Statele Unite. După datele statistice, încă înainte de sfîrșitul acestui an americanii vor rula liniștiți pe străzile și șoselele lor aglomerate în 80 de milioane de biciclete!

Cifra aceasta va depăși numărul de automobile aflate în circulație și este comunicată de „Bicycle Club of America“, care adaugă, de asemenea, că producția de biciclete va depăși anul acesta toate cifrele anterioare.

Pe măsura dezvoltării ciclismului, clubul menționat se preocupă de găsirea unui sistem practic de înmatriculare spre a se putea lupta contra furturilor. Pe întreg teritoriul S.U.A. au fost furate în ultimele luni 4 milioane de biciclete, dintre care aproape o jumătate de milion numai în California.

REFLECȚII FOTBALISTICE

Ajuns față în față cu portarul a șutat cu sete. Abia pe urmă și-a dat seama că este poarta echipei sale.

Dacă arbitrul de centru pârtinește echipa adversă, nu este totul pierdut. Mai sînt și arbitri de tușă.

De cînd este cotat ca mare fotbalist, nu-l mai încape nici echipamentul.

Ca junior era un fotbalist de perspectivă. Ca senior, este un fost fotbalist de perspectivă.

Dintr-o cronică sportivă: **„Întîlnirea dintre cele două echipe a fost foarte colorată“.** Într-adevăr, în teren au putut fi văzute numai cartonașe galbene și roșii.

Dumitru NEGREA

GHETELE LUI PELE ȘI PANTOFII LUI NICULAE

...Mărturisim că nu l-am crezut, atunci, cînd pe culoarele redacției, în primăvară, ne-a spus: *„Plec la Olimpiadă, pe jos“*. *Niculae D. Niculae*, cel care rostise aceste cuvinte, este un personaj pitoresc în viața... redacțiilor din Capitală. Un bărbat scund, brunet, cu mustăcioară, modest, simpatic — fost mărșăluitor în lotul național prin 1950. Este macaragiu — de peste 24 ani — la Uzinele Vulcan din Capitală și corespondent de presă la aproape toate ziarele centrale.

„Nea Niculae“, în ciuda celor 51 de ani ai săi, pe la jumătatea lunii iunie a plecat pe jos spre München: Craiova — Drobeta Tr. Severin — Timișoara — Oradea — Borș. Aici, la punctul de frontieră, o vameșă, uitîndu-se la el mirată, se minuna: „Am mai văzut trecînd pe aici oameni pe biciclete, motociclete, ba chiar căruțe. Dar pe jos?...“ Și Niculae s-a tot dus. A trecut prin Ungaria — unde cineva l-a sfătuit să-și cumpere un sac de dormit — și astfel s-a descurcat apoi mai ușor în Cehoslovacia și Austria. De multe ori s-a odihnit noaptea, în cabane, păduri sau chiar pajiști cu flori și greieri. La Bratislava a avut însă o puternică criză de reumatism la picioare. Plîngea și se hotărîse să se întoarcă în țară, cînd l-au întîlnit niște turiști români. Aceștia i-au dat calmante, l-au încurajat și l-au sfătuit să nu se dea bătut.

A pornit mai departe, străbătînd Austria — în portul Viena l-au primit ca pe un frate marinarii de pe vasul românesc Oltenița — ajungînd pînă în apropierea granității R. F. a Germaniei. Aici, o mașină cu fuzeta ruptă îndreptîndu-se spre el ca un bolid, l-a obligat să se arunce într-un șanț ca să se salveze. S-a lovit rău la picioare, dar tot nu s-a dat bătut. A ajuns — în ultima parte cu trenul — la München, unde, Nicolae D. Nicolae a devenit un fel de vedetă. A locuit în blocul presei — singur în cameră cu baie și televizor — a fost eroul a trei emisiuni de televiziune, înaintea deschiderii jocurilor a fost filmat, alergînd pentru a încerca pista marelui stadion olimpic.

— *După așa reclamă*, ne spunea zilele trecute la redacție, *am început să... dau autografe. Cum eram văzut mi se întindea o hîrtie și creion. Cîțiva lucrători din personalul unui restaurant francez — detașat din Franța, pe timpul jocurilor — m-au rugat, după ce le-am dat autografe să le fac cinstea să rămîn invitatul lor pînă la încheierea jocurilor, timp în care să servesc numai mîncăruri franțuzești. Le-am făcut cinstea și m-am îngrășat cu 4 kg, adică tot atît cît slăbisem pe drum la venire.*

În satul olimpic, Niculae D. Niculae n-a fost un musafir nebăgat în seamă...

Niculae al nostru este un interlocutor plăcut, care povestește, povestește, cu aerul unui mucalit. Îl asculți și... te gîndești cu părere de rău la spațiul mic pe care îl ai la dispoziție pentru a-i consemna amintirile de călătorie. Reținem pentru sfîrșit una din ele:

— *Sub tribunele marelui stadion, era o expoziție a firmei Adidas, unde reprezentanții fabricii vindeau produse sau făceau contracte. Au auzit de mine, mi-au luat pantofii cei vechi și mi-au dat alții noi. Și știți ce au făcut cu cei vechi? I-au pus într-o vitrină alături de pantofii lui Bikila Abebe, ghetele lui Pele și a altor celebrități sportive.*

Rezistența de sportiv a macaragiului de la Vulcan, Niculae D. Niculae, ambiția sa, l-au ajutat să facă o plimbare frumoasă, să viziteze multe orașe din Europa, să vizioneze — la fața locului — ediția jubiliară a Olimpiadei de la München.

Felicitări Niculae!

Modesto FERRARINI

DESPRE INTELIGENȚĂ

Cînd adeseori văzduhul deasupra stadioanelor se înroșește de epitete entuziaste, multe dintre ele se adresează nu numai forței, curajului, ambiției sportivilor, ci și Inteligenței lor. Inteligenței cu care (oricîte prejudecăți am avea) Gerson geometrizează pe gazon cu balonul, Inteligenței cu care Năstase își persiflează pur și simplu adversarul din partea cealaltă a fileului, Inteligenței cu care Eddy Merckx își regizează lovitura de teatru a finișului său fulgerător.

O, cîte ore, zile, luni de aplauze nu s-au adresat și se adresează Inteligenței sportivilor aleși, marilor sportivi. Săritorilor cu prăjina, veritabili cascadori ai norilor primăvărateci și ai soarelui în asfințit, construindu-și fiecare săritură cu minuția unor cosmonauți; alergătorilor de maraton, adevărați yogini ai fugii, atleți ai unui spirit ce domină prin dozare și calcul, prin spirit de prevedere, anatomia forțată de zecile de km alergați. Asta ca să nu mai vorbim despre marii strategi silențioși (dar și malițioși) ai tablelor de șah, psihologi ai neprevăzutului, maeștri ai turnirurilor delicate și totuși categorice.

Dacă stăm și reflectăm puțin, putem afirma, fără să forțăm deloc nota și fără să lungim plictiștitor lista exemplarelor că, oriunde e vorba de reușită, de artă a execuției, de record, de victorie, își anunță și Inteligența, neobosita, nobila ei prezență.

Dan MUTAȘCU

DE PE PODIUMUL OLIMPIC PE CEL AL... OFIȚERULUI STĂRII CIVILE

Sosit marți noaptea de la München, maestrul emerit al sportului *Gabriel Kicsid*, component al echipei masculine de handbal a țării noastre, clasată în întrecerea olimpică pe locul III, deci deținătoare a medaliilor de bronz, a stabilit un veritabil record de viteză... matrimonială. În timp ce alți colegi de echipă nu deșertaseră încă de tot sacul cu povești olimpice, el a grăbit pasul pentru a obține actele de căsătorie și, ieri dimineața, l-am văzut pe „podium“ la ofițerul stării civile, unde s-a oficiat căsătoria sa cu tînăra profesoară de matematică *Elena Csere* din Brașov.

Au venit să felicite pe proaspeții căsătoriți, componenții echipei de handbal Steaua, din care fac parte și profesorul de educație fizică Gabriel Kicsid, precum și antrenorul federal *Nicolae Nedef*, cel care în ultimul an a... suferit împreună cu mirele de-a lungul lungilor zile de pregătire și de competiții preolimpice. Stima și dragostea colegilor de echipă au dat acestei scurte dar frumoase festivități o notă aparte, cu atît mai mult cu cît *Gabriel Kicsid* reprezintă în handbalul nostru de performanță, îmbinate excelent, tinerețea și experiența internațională. Pentru că, deși abia a împlinit 24 de ani, el a îmbrăcat tricoul selecționatei țării, pentru care a înscris 221 de goluri.

Așa încît, la tradiționala urare de ani mulți și fericiți s-a adăugat, aproape firesc, același gînd și pentru viitoarea activitate sportivă a tînărului Gabriel Kicsid.

CĂRȚI NOI ÎN LIBRĂRII

CONSTELAȚIA VALORILOR SPORTIVE *)

Editura Militară este — alături de Editura Stadion — poate singura instituție specializată în tipărirea cărților, preocupată în a oferi publicului larg lucrări aparținînd educației fizice și sportului, domeniu cu multiple posibilități de investigație, nu numai din punct de vedere tehnic. Exemplele în sprijinul acestei afirmații sînt numeroase. Unul dintre ele este și recentul volum intitulat **„Constelația valorilor sportive“** semnat de doi binecunoscuți ziariști sportivi, **Mihai Ionescu** și **Ion Cupen.**

În cele 239 de pagini ale cărții, autorii prezintă pasionaților sportului — dintr-un unghi inedit — 26 de foste și actuale glorii ale stadioanelor. Sînt rememorate aici, „faptele“ Iolandei Balaș, ale lui Mihai Bîră, Gheorghe Constantin, Ion Voinescu, Vasile Zavoda, Ion Kunst-Ghermănescu, Romel Platon, Cornel Oțelea, Gheorghe Gruia, Gheorghe Viziru, Mircea Dobrescu, Gheorghe Negrea, Gheorghe Berceanu, Mărgărit Blăgescu, Petre Cosmănescu sau Ilie Năstase — pentru a nu aminti decît cîteva nume, desprinse la întîmplare din paginile volumului. Numeroase fotografii, care imortalizează cele mai importante momente din cariera fiecărui sportiv, completează cu discreție cuvîntul scris.

În loc de orice recomandare, ne luăm permisiunea, să citîm din prefața semnată de regretatul poet **Nicolae Tăutu: „Iată o carte a vedefelor, a stelelor de primă mărime, a maeștrilor, o „constelație“ scumpă amintirilor noastre, ale celor care mai visăm și astăzi un zbor al Iolandei Balaș, o pătrundere a lui Cosmănescu, un salt de panteră al lui Voinescu sau morișca de pumni a lui Dobrescu“.**

*) Mihai Ionescu, Ion Cupen — Constelația valorilor sportive, Editura Militară, 1972, 239 pag., 6,75 lei.

PENTRU A CUNOAȘTE CÎT MAI BINE ARTA ȘAHULUI *)

Comentariile pe marginea „meciului secolului“ dintre marii maeștri Fischer și Spasski nu s-au stins încă în rîndul iubitorilor șahului. De aceea, considerăm oportună apariția în acest moment a volumului **„Finaluri complexe de șah“** semnat de **Mihai Rădulescu**, care oferă celor interesați noi repere în analiza partidelor din această interesantă confruntare, dar, în primul rînd, posibilitatea ridicării nivelului de cunoștințe de specialitate. De altfel, după cum singur mărturisește autorul, **„lucrarea aceasta se adresează tuturor amatorilor de șah, dar mai cu seamă celor care tind spre performanțe deosebite în acest sport“.**

Autorul, avînd ca punct de plecare partidele susținute de mari maeștri ai genului (Lasker, Capablanca, Alehin, Euwe, Botvinnik, Smislov, Tal, Petrosian etc.), face analize profunde și riguroase asupra unor „finaluri“, oferind o autorizată „introducere“ în acest important capitol al jocului de șah.

Dar, pentru a nu răpi cititorilor plăcerea analizei unor interesante și celebre partide, încheiem scurta noastră prezentare, cu specificația că Editura Stadion, prin publicarea acestui volum răspunde interesului tot mai crescînd al publicului pentru acest sport al minții.

*) Mihai Rădulescu — Finaluri complexe în șah, Editura Stadion, 1972, 205 pag, 11 lei.

VREȚI SĂ FIȚI SUPLI? *)

Într-un recent film documentar, proiectat pe ecranele cinematografelor, și care avea drept subiect obezitatea, se făcea precizarea că unul din cinci cetățeni suferă de această stare maladivă.

Considerînd acest subiect de interes general, Editura Stadion a scos recent de sub tipar volumul **„Obezitatea și combaterea ei“** de **Ginetta Stoenescu** și **Petre Radovici.**

Utilizînd mijloacele culturii fizice medicale ca element de luptă împotriva excesului ponderal, autorii oferă celor interesați un „minirețetar“ pentru combaterea obezității. După o succintă și documentată introducere, privind cauzele și formele, indicațiile privind tratamentul, norme de nutriție, sînt prezentate o serie de exerciții de gimnastică (însoțite de desene explicative) — diferențiate pe sexe — care sînt, de altfel, considerate principalele modalități de combatere a obezității.

Cunoscînd datele statistice medicale cu referire la consecințele obezității, recomandăm această carte, nu numai spre consultare, dar și spre aplicare.

*) G. Stoenescu, P. Radovici — Obezitatea și combaterea ei, Editura Stadion, 1972, 196 pag., 5,25 lei.

Emanuel FANTANEANU

POVESTEA ȘAHULUI

Mulți dintre cititorii noștri — mai ales cei tineri, care se pasionează pentru „sportul minții“, șahul — poate că nu cunosc atît de... cunoscuta „poveste a șahului“. Iat-o, în cîteva cuvinte:

Se spune că un înțelept a prezentat șahului Persiei un nou joc: șahul. Încîntat de acest joc, suveranul l-a întrebat pe descoperitorul lui, ce dar i-ar surîde.

— Păi, să-mi dați o boabă de grîu pentru primul pătrățel, două pentru al doilea, patru pentru al treilea, opt pentru al patrulea și așa mai departe.

— Ceea ce îmi ceri tu este o nimica toată! Îți dau!

Șahul nu și-a putut ține făgăduiala. De ce? Fiindcă la cel de al 64-lea pătrățel (încercați să socotiți și dv.) numărul boabelor de grîu era de 9 223 372 036 854 775 808.

Această cantitate nu putea fi acoperită de recolta pe un an a întregului glob!

RĂSPUNDE Ion Poștașu

ION VASILESCU, BRAȘOV. Nu respingem nici unul din sfaturile dv., dar ne permitem să vă dăm și noi unul: lecturați din nou, cu atenție, ziarul nostru nr. 7162, în pagina a IV-a veți găsi rezultatele..., reclamate de dv. Ați trecut, de asemenea, și peste informația că Finlandei i-a fost retrasă medalia de bronz cucerită la pentation modern. Este necesar să vă mai lămurim că, la lupte libere categoriile 48 și 62 de kilograme, s-a acordat cîte o singură medalie de bronz. Dar, chiar dacă reproșurile pe care ni le adresați nu sînt după cum vedeți, întemeiate, noi vă mulțumim pentru bunele dv. intenții, precum și pentru unele sugestii. Gîndiți-vă, însă, la multitudinea sporturilor și, în opoziție, la spațiul nostru restrîns.

GRIGORE PRELIPCEANU, CARANSEBEȘ. Nu știu ca Robert Fischer să fi urmat cursurile vreunei facultăți. Dacă a făcut-o, probabil că a dat răspunsurile... în plic!

IONEL GHEORGHIȚĂ, COMUNA INDEPENDENȚA. Dumitrache a executat două lovituri de la 11 metri, pentru departajarea echipelor Dinamo și Jiul, în semifinala „Cupei României“, El a transformat-o pe prima, dar a ratat-o pe cea de a doua. Cineva trebuia să rateze. Altfel, n-am fi știut nici pînă astăzi cine este a doua finalistă!

IOAN MERDARIU, COMUNA BUCIUMENI. I. Iancu, de la F.C. Galați (dacă o mai fi acolo.!) este fostul centru înaintaș al Farului. 2. **„Fiindcă marii maeștri Fischer și Spasski sînt la o distanță prea mare, vă cer dv. o lămurire“.** Nu-mi dau seama dacă trebuie să mă supăr sau să mă bucur! Oricum, vă răspund: de la ultima mutare de piesă sau schimb de pioni, jucătorul care are rege și turn trebuie să-și dea mat adversarul, rămas pe tablă doar cu regele, în maximum 50 de mutări, fără ca aceeași poziție să revină de trei ori. Dar, chiar și în partidele începătorilor, matul survine mult mai repede. Jucătorii consacrați nici nu mai continuă. Este drept că sînt și mai puțin ambițioși decît cei care se află la a.b.c.-ul șahului!

DANA DONICI, PIATRA NEAMȚ. Chiar așa? Ați ajuns la... cutițe cu colegul dv. Virgil, din cauza medaliilor olimpice? Dv. susțineți că sînt din aur masiv, iar el spune că sînt, doar suflate cu aur. Mi-e teamă că o să ajungeți la cuțite și-cu mine! Și eu susțin același lucru ca și colegul dv. de serviciu, Virgil. Să vă spun și cîte grame de aur conțin: 6.

DANA RĂILEANU, SUCEAVA. Regret, dar nu am fotografia fotbalistului Dinu, de la Dinamo, și nici a altor sportivi. Oricum, mi-ar fi imposibil să fac față solicitărilor care mi se fac în materie de fotografii, începînd cu cea a lui Ilie Năstase. Doar să las pe altul în locul meu și eu să mă apuc de fotografiat!

ING. MIRCEA BUZESCU, BUCUREȘTI. Același răspuns.

FERENC FEKETE, TG. MUREȘ. **„Ați în anii 1970 și 1971, cît și anul acesta, am fost în excursii cu bicicleta, pe teritoriul țării, parcurgînd peste 2 500 de kilometri, împreună cu colegii mei din anul III, de la liceu, Geza Páll, Szolt Ferenczi și Csabo Szatmari“.** Ne spuneți că ați întîmpinat greutăți în privința cazării. Dar cicloturiștii nu se dau bătuți cu una cu două. Mai ales, cînd sînt tineri. Ce v-aș putea urî pentru viitorii 2 500 de kilometri pe care îi veți parcurge? Să nu vi se strice bicicletele!

CONSTANTIN GORUN, COMUNA BĂRBĂTEȘTI. Ați înscris un pariu în materie de memorie... microbistică. L-ați cîștigat. Cele trei meciuri dintre Petrolul și Wismut Karl Marxstadt, disputate cu un deceniu în urmă, în cadrul „C.C.E.“, s-au încheiat cu următoarele scoruri: 2—4, 2—0 și 0—4 (ultima partidă s-a disputat la Kiev).

Ilustrații: N. CLAUDIU

Olteanul Gheorghe Berceanu a cucerit medalia olimpică de aur

AMZA PELEA: Ce veniși, mă Gheorghe, numa' cu una? Or, n-avuseși cobilița la tine să le cari pe toate!...

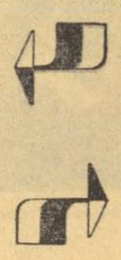

Pescarul!

Desene de **AL. CLENCIU**

Ivan Patzaichin a cucerit la München o medalie de aur și una de argint

Prietenul tău, BOXERUL

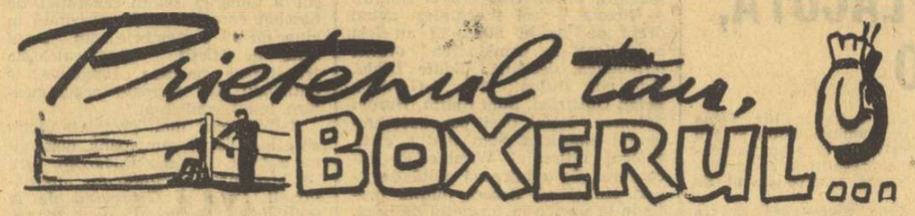

Antrenorul: — Va să zică, mîine — pe ring...

Boxerul: — Da...

Antrenorul: — Pe viitorul tău adversar îl cheamă Iepure, dar el e departe de a fi un iepure...

Boxerul: — Da...

Antrenorul: — Este un luptător bun și un adversar periculos, dar nu trebuie să luăm în seamă toate astea și trebuie să te gîndești mereu, trebuie să fii convins, înainte de toate, că el este prietenul tău, că nu-ți vrea răul... Și că, indiferent cine ar cîștiga — învingătoare va ieși marea prietenie sportivă dintre voi.

Boxerul: — Da...

Antrenorul: — Bagă de seamă că e foarte tenace. Ce tactică vei aplica? (Sare de pe banchetă spre a face o demonstrație). Imediat după gong te arunci asupra lui în luptă. Elementul surpriză, îți amintești elementul surpriză? Din cauza surprizei, el se descoperă, iar tu îi aplici lovitura ta necruțătoare, căreia nu-i rezistă nimeni, îl dai grămadă și... VICTORIE!

Boxerul: — Da... Dar dacă el nu se descoperă?

Antrenorul: — (sărind din nou de pe banchetă). În cazul ăsta, atragi focul asupra ta, după metoda lui Enghibarian. Adversarul o să arunce, în față, spre tine, o lovitură, tu eschivezi, elegant, larg, iar el... din nou, aceeași figură. Iar tu, cu o directă de stînga, la ficat!... El, brusc, își va apăra ficatul, iar tu... cu o directă de dreapta, la plex! Zguduit, el o să-și apere corpul, se va ascunde după o gardă joasă, și atunci... ha! ha... tu ce vei avea de făcut? La figură! Ca un trăsnet! La cap!... Zdrobitor, ca un ciomag... ca o măciucă... buzdugan nu altceva! El își va proteja capul din nou. Ei, și atunci, fără a-i mai da răgazul să se dezmeticească, îi administrezi o serie de vreo douăzecișicinci de lovituri, iar el... podeaua! La podea cu el! Ca un zid dinamitat, ca un copac trăznit!... Unu, doi, trei, patru, cinci, șase, șapte, opt, nouă, aut! K.O.! VICTORIE! Tu... ești campion!

Boxerul: — Da...

Antrenorul: — (sare iar, surescitat, nebun de fericire) — Principalul lucru e să nu-ți fie milă de adversar. Chiar dacă el, întîmplător, cade și se ridică imediat, nu-l lăsa să-și vină în fire. Bovește! Bovește! Și iar bovește! Iar el va cădea iar la podea... VICTORIE!

Boxerul: — Da...

Antrenorul: — Bovește căci ești foarte puternic! Pocnește-l așa ca să uite drumul către casă!

Boxerul: — Dar... atunci cum rămîne cu prietenia?

Antrenorul: — Prietenia? Care prietenie? A, da, firește, prietenia, cum să nu... Dar desigur, dintr-o treabă ca asta, prietenia n-are decît de cîștigat. Numai de cîștigat!

(Traducere de **Anatol GHERMANSCHI**)